

ע.ע.

פרוטוקול מס' 35
מישיבת ועדת הפנים
שהתקיימה ביום ב', כ"ד באייר תשי"ב (19.5.52)
בשעה 11.00

משתתפים:

י. ספיר - היו"ר
ע. אסף
י. בן-צבי
ד. הכהן
י. ישעיהו
א. כהן
מ. חזני

מוזמנים:

מר רוטנברג - משרד הפנים
מר זילביגר - משרד המשפטים

סדר-היום:

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות
(מס. 2), תשי"ב - 1952.

היו"ר י. ספיר:

אני פותח את הישיבה.

קודם כל, אקרא את המכתב שקיבלתי
מראש שרותי המודיעין, מר פרלמן,
כתשובה למכתבי אליו בענין העתונאים. (היו"ר קורא את המכתב)

חנות דעתו בענין זה ברורה מאוד:

הוא סגיל את זכות פרקליט המדינה לתבוע מעתונאים לגלות את מקורות
האינפורמציה שמקורה שבטחון המדינה מחייב זאת. בכל מקרה אחר, דעתו
של מר פרלמן היא, כי זכותו של העתונאי לא לגלות את מקורות האינפורמציה
היא הקובעת.

י. בן-צבי:

ברגע שהדבר נוגע לבטחון המדינה, אין
אפשרות לקבוע יוצא-מהכלל לגבי

עתונאים, כפי שנהוג הדבר לגבי חברי הכנסת, אם יוציאו חוק בנידון זה,
אתנגד לטתן זכות כזאת לעתונאים.

י. ישעיהו:

חנות דעתו של מר פרלמן לגבי הענין

הנידון נראית כברורה ונכונה, אני

מציע שמכתבו ייסר לפרסום - אולי בהסכמתו של מר פרלמן - כי הענין
הזה שימש נושא לפרשנות בעתונות, וגם לא הובן כהלכה.

היו"ר י. ספיר:

בעקבות הצעתו של חבר הועדה ישעיהו,

אני מוכן להתקשר עם מר פרלמן ולהציע

לו לפרסם את חנות דעתו דרך צינור ועדת הפנים, אם הוא יתנגד, כמובן
שלא נעשה זאת.

ועדת הפנים
19.5.52

ע.ע.

אידוב כהן: בהצעות לסדר-היום של הכנסת הועלה

ענין הכפר הערבי

אמנם הענין הורד מספר היום, אך אבקש לקיים כאן בירור בענין, אני מציע שהיו"ר יזמין לישיבת הועדה את הגורמים משני הצדדים, על מנת שנוכל לברר את הענין לא כוועדת חקירה, אלא כוועדת פנים. אחר-כך נוכל לסכם את דעתנו לגבי המקרה הזה ואת הלקח שיש להסיק ממנו לגבי העתיד.

י. בן-צבי: אינני מתנגד לבירורים בלתי מחייבים,

אך איני מציע ליטול את היוזמה בענין

הזה. כידוע אין האנשים נוהרים לעבוד במשטרה, ריבוי חקירות פעולות המשטרה אינו טושך אנשים לעבוד בה, והתוצאה מכך תהא שאנשים ישרים לא יעבדו במשטרה, אני מציע לפנות למשטרה בכתב ולבקש ממנה הסברים על הענין הנידון.

ע. אסף: השאלה עמדה בהצעות לסדר-היום של

הכנסת, הכנסת החליטה להורידה מסדר

היום, ולכן לא בא בחשבון להיכנס שוב לדיון באוחז ענין.

אידוב כהן: לגבי טענתו של חבר הועדה בן-צבי,

הועדה צריכה לבקש את מקורות

האינפורמציה והבירור, אבל גם מתוך תשובתו של שר המשטרה יוצא שהדברים אשר קרו שם לא היו בסדר, ועדת הפנים, הדואגת לעניינים שבתחום סמכותה, חייבת להעמיד את הענין לבירור.

אשר לטענת חבר הועדה אסף, אין זה

גיטוק לא פרוצידורלי ולא ענייני, הכנסת החליטה שאין מקום לדיון במליאה, אך לא החליטה שאין מקום לדון על כך בוועדה. באופן טבעי, יש רשות לוועדה לקיים בירור על הבעיה. אני סוכן לקבל את ההצעה, לא להזמין את נציגי הערבים לוועדה, אלא להסתפק במסגרות המשטרה.

היו"ר י. ספיר: אני מבין שגם חבר הועדה אידוב כהן

אינו מתכוון לכך שהבירור שהוא מציע

לקיים קצת צורתה של בירור פומבי, או בירור שמטרתו העלאת הבעיה מחדש על רקע ציבורי, הוא מתכוון לאטר, כי בכל תופעה ישנם כמה גרעינים שיש להם מקום לבירור במסגרת של ועדה, או ועדת משנה מצומצמת, אשר תנסה למצות מתוך כל העובדות כמה נקודות שרצוי להביאן, במסגרת פנימית, לידיעת השלטונות האחראיים, להעיר את תשומת לבם לכך שנקודות מסוימות אינן בסדר, אם נימצע גם אפשרות זאת, יירושו ששום דבר אינו יכול להגיע לידי בירור, אלא אם הוא קורע שחקים, אפשר להסיל על ועדה מצומצמת, אפילו בת 2 חברים, לנסות לברר את הבעיה.

אני מציע שחבר הועדה, אידוב כהן,

יביא לישיבה הבאה את הנקודות, אשר לדעתו, יש מקום לבדוקן.

ההצעה נחקבלה

מה בקשר לוועדת המשנה בענין הריסת

הצריפים בשכונת עזרא?

י. ישעיהו:

אעשה כמיטב יכולתי כדי שבמשך היומיים הקרובים נעבור על כל החומר ונגיע למסקנות.

היו"ר י. ספיר:

ועדת הפנים
19.5.52

ע.ע.

היו"ר י. ספיר:

חבר הכנסת רוקח, לא כראש עיריית תל-אביב, אלא כחבר הכנסת, ביקש להופיע בפני הועדה ולהביא לפניה את הצעתו לסעיף שאנו מטפלים בו.

ברצוני לעורר ענין שלא הובא בחשבון בסעיף שכבר החלטנו בו, סעיף 101(2) "לגבי אדמת בנין". בכל ערך של כל מגרש בכל עת יש בסופו של דבר אחוז מסויים שאינו שייך לבעל הבית, זהו אותו אחוז של מס-שבח-מקרקעין החל על המוכר ומסית דומים החלים עליו המוכר שהוא אינו בעליו. למעשה, בחלק מסויים של מגרשים יכול הסכום הזה להגיע עד כדי רבע משווי המגרש. יוצא, איפא, שאדם אשר יצטרך לשלם מדי שנה בשנה מסים עבור מגרש ששוויו נערך בסכום הכולל את הסכום של מס שבח-מקרקעין - כי ת עצם הסכום של מס שבח-מקרקעין משלם הקונה למוכר, ובכל עת הוא נחשב כחלק מהמחיר - תוך תקופה של שנים ישלם מדי שנה בשנה מס עבור רכוש היין לממשלה. אולם הקושי הוא רגן בעצם הניסוח, היות ובמס שבח-מקרקעין אין סכום האחוז שווה לכולם. אני חושב כי כדאי שנהרהר בדבר לפני שנעביר את החוק לסליאת הכנסת. אנסה למצוא פורמולה לתיקון הדבר וביום רביעי נחליט סופית.

מר רוטנברג:

היו"ר כבר העיר כי אינו יודע את הפורמולה לביצוע הדבר, במציאות אין הערכה של 100% של הערך לפי מחיר שאפשר לקבל ע"י מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר ברצון לקונה ברצון. כל ועדת שומה אינה סבירה בחשבון את השווי המלא של הנכס, אפילו בזמן שהיא קובעת את הערך הממשי, אם תקבלו החלטה לנכות אחוז מסויים, יעלה שוב גובה המס הכללי.

מר זילביגר:

אני חייב להפנות את תשומת לבכם לכך, שהדבר הזה עשוי לשמש הרב פיפיות בפי בעלי הרכוש עצמם. מובן שבחישוב כזה מעוניין בעל הנכס בהפחתת הערך עד כמה שאפשר, אולם אפשרי מאוד בחנאי ארצנו שמחר אותו מגרש עצמו יופקע לצרכי ציבור, ואז אותו עיקרון יחול גם לגבי תשלום פיצויים לבעל המגרש. איני מחווה דעה לגופו של ענין. אני רק אומר שצריך לראות את הסטבע משני צדדיו. דוקא מס שבח-מקרקעין הוא מס מודרג עד קצה גבול האפשרות, ולכן יהיה קשה למצוא נוסחה כוללת אשר תביא בחשבון את כל גיבוי המס הזה ושיעוריו השונים.

מ. חזני:

ביחס למס רכוש הנגבה ע"י הממשלה, האם ההערכה מתחשבת בחלקו של הרכוש השייך לציבור?

באותן המדינות שנהוג בהן מס-מחזור, האם מתחשבים במחזור ברוטו של העסק, הכולל גם את הסכומים שצריך להפריש למס-הכנסה ומסים אחרים?

היו"ר י. ספיר:

איני מציע להחליט עתה בבעיה הנידונה. גם אני רוצה לנסות למצוא איזון פורמולה מתאימה.

י. ישעיהו:

אני חושב כי השאלה הנידונה מקומה בחוק מס שבח מקרקעין ולא כאן.

היו"ר י. ספיר:

הבעיה היא זאת: ישנו רכוש ש-25% מסנו, במשך כל הזמן, אינו שייך לבעליו. לפי נוסח הסעיף, ועדת השומה יכולה לטעון, ובצדק, כי החוק חייב אותה להעריך אדמה בנין במחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בדרך סכירה בשוק החפשי ע"י **סוג** מרצון לקונה מרצון.

רציתי רק לעורר את הבעיה. הצעתי שחברי הועדה יחשבו עליה. אנסה למצוא, עד הישיבה הבאה, פורטולה מתאימה לסעיף זה, שאולי תתקבל על ידכם. אני מציע להמשיך את הדיון על הצעת החוק.

בישיבה האחרונה הגענו עד סעיף 102(א)(|||). הבעיה היתה זו: אמרו כי הרשויות המקומיות קובעות למפרע את הסכום שהן רוצות להטיל על אדמה חקלאית ומכפילות אותו ב-4 עבור קרקע תפוסה. מתעוררת השאלה, אם אנו משאירים זאת כך לגורל התבונה, או אי-התבונה של הרשויות המקומיות, או מנסים לקשור בחוק את מכסימם הטס המוטל על אדמה חקלאית עם ריטריון אחר.

מר רוטנברג:

אני מציע לקבוע, כי הארנונה המוטלת על אדמה חקלאית לא תעלה על $\frac{1}{8}$ מהארנונה המוטלת על קרקע תפוסה באותו מקום.

היו"ר י. ספיר:

אתה מניח שהבלמים הם כל כך גדולים שאין כל סכנה להעלאה בלחי מוצדקת

של הארנונה על אדמה חקלאית?

מר רוטנברג:

נקודת המוצא היא האדמה החקלאית. קודם **היו** קובעים את המס על אדמה חקלאית **זאת** כך. מכפילים את הסכום ב-4 וקבעים את המס על אדמה תפוסה. עכשיו אנו מציעים לקבוע את המס על אדמה תפוסה פי 3 מהמס המוטל על אדמה חקלאית. מהצעה זו לא נשקפת כל סכנה להגדלת המס על אדמה חקלאית, כי הגורמים השומרים על גובה מס זה הם רציניים.

ע. אסף:

מר רוטנברג יוצא מחוץ מציאות של מספחומועצות מקומיות שענין קרקע תפוסה אינו קיים בהן בכלל, אולם אני רואה גם אפשרות של החתחות שקרקע תפוסה תהיה אובייקט להכנסה גדולה, שאפשר יהיה להטיל על קרקע תפוסה מסים גבוהים. אני חושב כי לא צריך לקשור את המסים על אדמה חקלאית למסים המוטלים על קרקע תפוסה, כי אם לקשור אותם לאובייקט קרקעי מיוחד, למשל, דמי החכירה שמסלמים עבור הקרקע, או דמי החכירה המשוערים, גם בקרקע חקלאית יכולים להיות הבדלים גדולים בין שטח שבנויה עליו רפת, או לול, לבין שטח שמגדלים עליו גדולים שונים.

היו"ר י. ספיר:

החוק יוצא מנקודת השקפה זו: המועצה צריכה להבטיח שהמסים הנגבים מאדמה חקלאית יכסו את תקציב הועדה החקלאית בלבד. מלבד זאת בא החוק להגביל שלא יטילו על אדמה חקלאית מסים גבוהים מדי והצמידו את מכסימם המס לקריטריון שאין לו כל צביון חקלאי. חבר הועדה אסף מציע לקבוע את דמי החכירה של הקרקע כבסיס לחישוב המס. ע"כ יצא שהמס המוטל יהיה לפי סוג החקלאות. מתעוררת השאלה: האם השירותים שהחקלאות מקבלת מהרשות המקומית עולים לפי עליית ערך הקרקע לצורך שימושה, או לא? אני חושב, כי לפעמים זה יכול להיות דוקא ההיפך.

ס. חזני:

הצעת חבר הועדה אסף אינה נראית לי.
לפי הצעתו נצטרך לקבוע רשימה ארוכה

של דרכי השימוש בקרקע.

לפי הצעת חבר הועדה אסף, יוצאים
יוצאים משתי נקודות השקפה: לגבי בעל הקרקע - דמי החכירה, ולגבי
המחזיק - לפי דרכי השימוש בה. נקודת המוצא של הסעיף הזה היתה,
להגן על החקלאים שבתחומי הרשויות המקומיות, ולכן חשבנו שיש לקבוע
גבול למס המוטל על קרקע חקלאית, שלא יעלה על רבע מהארנונה המוטלת
על קרקע תפוסה. מר רוטנברג יוצא להגן על בעלי אדמה תפוסה, אך לא
זו היתה מטת הסעיף.

אירוב כהן:

אני חושב שהוויכוח מיותר, סעיף -
משנה ב' קובע, כי שיעורי הארנונות
יכולים להיות שונים. אני חושך בהצעה להשאיר את הארנונה המוטלת על
קרקע תפוסה פי 4 מהארנונה המוטלת על קרקע חקלאית.

בקשר לסעיף 102(א)(2) (|||), אני
סוציע להוסיף אחרי המלה "המקום" את המלה "והשימוש".

ע. אסף:

לגבי אדמה חקלאית, האם יהיה הבדל
אם היא נמצאת במרכז תחום שיפוט
של המועצה המקומית, או בירכתי תחום שיפוט?

אירוב כהן:

לגבי סעיף 102(ב), מדוע לא יהיה
כתוב: "שיעורי הארנונה חייבים
להיות שונים...?"

מר רוטנברג:

הסעיף בקשר לארנונה על אדמה חקלאית
הוכנס לצוו המועצות המקומיות עוד
בטרם הוקמה הועדה החקלאית, לא היתה אז כל הגנה על אדמה חקלאית
פרט להגבלה זו, ששטח המוטל עליה לא יעלה על 25% מהמס המוטל על
קרקע תפוסה, בינתיים נוצרה ועדה חקלאית שבין כך ובין כך מגבילה
את אפשרויות המועצות להטיל את המס באופן חפשי על אדמה חקלאית,
והוחלט שההכנסות הללו מוקדשות לצרכי האדמה החקלאית בלבד, ולכן
הצעתנו הראשונה היתה, למחוק בכלל את כל ההגבלה הזאת, לבסוף באתי
לפשרה על 1/3.

הי"ר ז. ספיר:

בקשר להצעת חבר הועדה אסף, לקשור
את הארנונה על אדמה חקלאית עם
דמי החכירה של הקרקע, אשר יכולים להיות שונים באותו איזור בחלקות
שונות של הקרקע שמשמשים בהן לאותה מטרה, האם הכוונה היא למינימום,
או לדמי חכירה שהמועצה תקבע? המודד הזה, מצד אחד, לא יכול להיות
אחיד ועלול לסבך, ומצד שני, גם הוא נתון לחבירות.

מר רוטנברג:

מי יקבע מה הם דמי החכירה שאפשר
לקבל? אם נעדה השומה תקבע זאת,
הרי ועדה חקלאית יחד עם שר הפנים יגנו על האינטרסים של החקלאות,
יותר מאשר ועדת שומה שאין לה כל קשר עם חקלאות.

הי"ר ז. ספיר:

אם
נשאר לנו רק להחליט ^{אם} לקבוע את הארנונה
לגבי אדמה תפוסה כ-1/3 מהארנונה על
אדמה חקלאית, או 1/4.

ע.ע.

אני מציע להשאיר את הסעיף כפי שהוא טובא בהצעת החוק.

אידוב כהן:

הוחלט להשאיר את סעיף 102(א)(2)(|||) כפי שהוא טובא בהצעת החוק.

אנו עוברים לסעיף 102(ב).

היו"ר י. ספיר:

אני מציע לנסח את הסעיף כדלקמן:
"שיעורי הארנונות, הן על בעלים והן על מחזיקים, יכולים להיות שונים..."

אידוב כהן:

כאן הטקום לציין, אם הועדה חושבת לנכון, ששיעור המס יכול להיות שונה

מר רוטנברג:

לגבי סוגים שונים של בעלים.

אני מציע לנסח את הסעיף כדלקמן:
"שיעורי הארנונה יהיו שונים..."

מ. חזני:

זה מחייב את המועצות להכניס דירוג.

אף אני מחייב את התיקון לגבי בעלות

של מגרשים רבים.

אידוב כהן:
בשבילנו קובע רק מי שיש לו מגרש אחד לצורך עצמי. למי שיש יותר ממגרש אחד, משלם מס על כל מגרש; למה, אם כן, להגדיל את שיעור המס? אני נוטה למחשבה לא להכנס לבלבול של מספרים לגבי מי שיש לו יותר ממגרש אחד. עי"כ רק נגרום לכך שהבעלים ירשמו את מגרשיהם על שמות שונים.

ע. אסף:
משלחת חבר המועצות, שהופיעה בפני הועדה, עוררה את השאלה הזאת. בעלות של מגרש אחד הוא תהליך חיובי מאד, ואין לנו כל ענין להטיל עליו מסים גבוהים, ביחוד שלאור התנאים השוררים כיום תעבורנה שנים רבות עד שתהיה אפשרות לבעל מגרש כזה לבנות עליו. אם המגרש מיועד למכירה, זוהי מגמה בלתי צודקת, ולכן צודקת ההצעה לקבוע, כי לגבי מגרש ראשון שיש לאדם, יש לראותו כמגרש המיועד לשימוש עצמי ולכן יוטל עליו מס יותר נמוך. אני חושב שאותו דבר יהיה נכון גם לגבי דירות. צריך להשאיר בחוק אפשרות של דירוג כזה ולהניח זאת לשיקול דעת כל מועצה. עובדה היא שבשורה של מועצות מקומיות קבעו מסים מודרניים בכיוון זה. אני מפקפק בכך אם הסמכות המחוקקת העליונה במדינה צריכה לחסום את הדרך בפני רצון של ציבור מקומי, אם יש לו מגמה כזאת.

היו"ר י. ספיר:
ביחס למסים של משכיר ובעל, ישנו אדם המשלם מס רבכוש עבור דירה שהוא רק גר בה וישנו אדם המשלם אותו מס עבור דירה שהוא משכיר. בניסוח הקודם דאגנו לכך שלא יקופח האדם הגר בדירתו.

לא מספיק שמכניסים את האדם לקטיגוריה מסוימת בתור משלם מס הכנסה, אלא גובים ממנו מס מודרני גם לגבי הרכוש. אף נזה צודק לגבות פעמיים מאותו אדם מס בדירוג של קטיגוריות פרוגרסיביות.

מה הצדק בכך שאדם הגר בדירה עצמית
יסלם מסים נמוכים יותר מאדם המשכיר דירות לאחרים. עם הדבר שהוא
בעל דירה אחת אינו אומר דבר על מצבו הסוציאלי. אני הייתי מציע להגביל
את אפשרות הרשויות המקומיות לקבוע דירוג לגבי ארנונה על בנינים.

לא כן דעתי לגבי מגרשים. ישנם כמה
אינטרסים שאינם מעוניינים במגרשים פנויים. אני מציע להצר את צעדי
של אדם המחזיק מגרשים פנויים, יכול רק להיות וויכוח אם המינימום
המוצדק הוא מגרש אחד, או יותר, פה יש מקום לדירוג ולהנחה מסוימת
לבעלי מגרש יחיד. גם בנידון זה יכולים להיות מקרים שלאדם אחד יהיה
מגרש פנוי אחד ונכסים אחרים, או מגרש פנוי אחד במקומות רבים.

אני עובר לארנונה על מחזיקים. נשאלת
השאלה: האם אנו צודקים בזה שנטיל על מחזיקים שונים ארנונות בשיעורים
שונים?

מ. חזני:
אני מציע לנסח את סעיף 102 (ב) כדלקמן:
"שיעורי הארנונות יהיו שונים לגבי
סוגים שונים של נכסים או חלקים שונים של אזור העירייה ויכולים להיות
מודרגים לפי שימושם או ניצולם של הנכסים".

ע. אסף:
אני מציע למחוק את הטלים "או ניצולם".

אירוב כהן:
אני מעלה את השאלה של הנחה מסמ בתחשב
עם גילו של הבנין.

מר רוטנברג:
הגיל נכלל בטובה "סוג".

אירוב כהן:
אני מציע לקבוע הנחה ולא שיעורים
שונים.

היו"ר י. ספיר:
להצעת מר אירוב כהן יש מקום בסעיף
103 - הפחתת ארנונות.

לגבי הצעת חבר הועדה חזני, ששיעורי
הארנונה יהיו שונים לגבי סוגים שונים של נכסים... " זה נאמר בסעיף
102(2) (|): "...בהתחשב עם טיב הבנין, סוגו והמקום שבו הוא נמצא."

מר זילביגר:
במקרה שרוצים לחייב את המועצות להתחשב
בגורמים מסוימים, הרי הדבר נאמר בסעיף
קטן א' (|). כאן נתחייבה המועצה לקבוע את שיעורי המסים בהתאם לגורמים
האלה: טיב, מקום וכו'. בא סעיף קטן (ב) ומוסיף על חובת המועצה לסייג
ודירוג נוסף. למשל, לגבי ארנונת רכוש, אין עדיין חובה של דירוג. התוספת
הכלולה בסעיף-קטן (ב) עשויה לחול על ארנונת רכוש.

הוחלט לקבל את סעיף 102(ב), ולמחוק
את הטלים "או ניצולם".

הסתתיגות: מ. חזני המציע לנסח
את הסעיף כדלקמן: שיעורי הארנונות
יהיו שונים לגבי סוגים שונים של
נכסים או חלקים שונים של אזור
העירייה, ויכולים להיות מודרגים
לפי שימושם של הנכסים.

י. בן-צבי:

אני בדעה שלא צריך להגדיל את הארנונות
על בעלי מגרשים רבים, אלא לתת הנחה

לבעלי מגרשים בודדים וקטנים,

ע. אסף:

בעלי המגרשים הבודדים מהווים את הרוב,
ואי-אפשר לתת הנחה לרוב. אני מציע
שהיה כתוב במפורש, כי בעלי מגרשים בודדים, ששטחם אינו עולה על שני
דונם, יקבלו הנחה בתשלום הארנונה שלהם.

היו"ר י. ספיר:

האם כוונת המציעים את החוספת הנ"ל
היא לגבי מגרשים בלבד, או לגבי כל

סוגי הנכסים?

י. בן-צבי:

אני מתכוון רק לגבי מגרשים.

היו"ר י. ספיר:

אני מבין שרוב הועדה הוא בעד זה,
שאנו ננסח את האפשרות לדירוג

שיעורי הארנונות לבעלי המגרשים בלבם.

האם אנו קובעים זאת בצורה של הנחה

לבעל מגרש יחיד, או הגדלת שיעורי המסים על בעלי מגרשים רבים? אני
חושב כי כולנו בדעה שדין משפחה גדולה שיש לה שני מגרשים הוא כדין
משפחה קטנה ופעלת מגרש אחד.

י. בן-צבי:

בתנאי שעל בעל המגרש ההוכחה.

מר רוטנברג:

אנו דנים על חוק שהוצאחו לפועל נסמרת
לידי נבחרי הציבור, אנו צריכים להכין

חוק אשר יאפשר להם לפעול, ולא להגבילם כל כך. אני מציע להשאיר זאת
לסיקול דעת המקום.

רוב הועדה מבקש מהיועץ המשפטי להכין

נוסחה אשר הבטא את הדירוג הארנונה
לגבי סוגי הבעלים לפי מספר המגרשים
שיש להם.

(הישיבה נועלה בשעה 13.30)